

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Csp/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118370366
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118370366.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobkyne V. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. F. XX, V. V., právne zastúpená JUDr. Peter Tonhauser, advokát, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Jána Cikkera 8, Banská Bystrica, IČO: 47 234 725 proti žalovanému Finportal, a. s., so sídlom Pribinova 4, Bratislava, IČO: 45 469 156, právne zastúpený JUDr. Rastislav Posluch, advokát, so sídlom Jakubovo námestie 1, Bratislava, IČO: 45 469 156, o zaplatenie 9 000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 9 000 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 9 000 Eur od 20. 11. 2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorú má spoločne a nerozdielne s U. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. Y. 8, V. na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. XT/XX/XXXX-XXXX zo dňa XX. XX. XXXX.

V prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 500 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi v lehote 3 dní odo dňa rozhodnutia o výške trov konania samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa navrhla, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 9 000 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody a zároveň sa domáhala primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 500 Eur.

2. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že v lete 2015 bola telefonicky oslovená asistentkou spoločnosti S. ohľadne dôchodkového sporenia - druhého piliera. Osobne sa dostavila na pobočku spoločnosti na Rudlovskej ceste v Banskej Bystrici, kde jej bola pridelená finančná poradkyňa U. T. (ďalej len finančný poradca). Táto jej ponúkla bezplatný audit jej poisťných zmlúv a finančných produktov. Žalobkyňa jej doniesla všetky doklady, finančná poradkyňa jej vysvetlila, že má nevýhodné poisťky a tak sa dohodli na uzavretí výhodnejšej životnej poisťky v spoločnosti AXA. Ponúkla jej možnosť investovať peniaze do podielových fondov spoločnosti C. C., správcovská spoločnosť, a. s., so sídlom U. trh XA, V. (ďalej len IAD) zdôrazňujúc, že je tam garantovaný výnos 11 % na 1000 dní. S touto ponukou žalobkyňa súhlasila a 15. 07. 2015 spolu so synom I. T. na pobočke S. odovzdala finančnej poradkyňi hotovosť 500 Eur.

Bol jej vystavený príjmový doklad č. 75/2015. Bola ubezpečená, že peniaze budú v depozite, aby jej bol garantovaný 11 % úrok. Následne žalobkyňa dostala zmluvu so spoločnosťou IAD a IAD jednorazovú investíciu s prideleným účtu IBAN s VS.

4. Dňa 21. 08. 2015 žalobkyňa spolu s finančnou poradkyňou bola v OTP Banke, kde mala terminovaný a sporiaci účet a prevodmi v banke previedla sumy 506,70 Eur, 4 159,11 Eur a 5 747,16 Eur na účet IAD. V ten istý deň jej syn vybral hotovosť 1 000 Eur z OTP Banky, ktorú odovzdali finančnej poradkyňi, ktorá im dala príjmový doklad č. 103/2015 s tým, že peniaze budú pripísané na účet IAD. Dňa 12. 10. 2015 žalobkyňa so synom finančnej poradkyňi odovzdali hotovosť 2 000 Eur bol im vystavený príjmový pokladničný doklad č. 123/2015 a dňa 16. 03. 2016 finančnej poradkyňi odovzdali hotovosť 500 Eur a bol im vystavený príjmový pokladničný doklad č. 75/2016. Tieto finančné prostriedky žalobkyňa odovzdala finančnej poradkyňi v súvislosti s výkonom jej sprostredkovateľskej činnosti ako podriadeného finančného agenta vykonávajúceho sprostredkovateľskú činnosť pod žalovaným ako samostatným finančným agentom. Peňažné prostriedky odovzdala s vedomím, že budú pripísané v prospech jej účtu spoločnosti IAD vyššie uvedeného. Dňa 17. 03. 2016 previedol žalobkyňin syn sumu 1 000 Eur v prospech účtu žalobkyne založený v spoločnosti IAD. V tomto období bol vzťah medzi žalobkyňou a finančnou poradkyňou dôverný, tykali si a v lete v roku 2016 bola žalobkyňa na pobočke spoločnosti WinFin aj s jej mamou X. V. poradiť sa s poisťkami. V roku 2016 odišla finančná poradkyňa pracovať do V., podľa jej tvrdenia sa zrušila pobočka v Banskej Bystrici a preto sa začala so žalobkyňou stretávať vo svojom byte. Dňa 06. 07. 2016 v byte žalobkyne jej ponúkla finančná poradkyňa investovať sumu 4 000 Eur do zvýhodnených fondov s úrokom 11 %. Túto finančnú operáciu urobila finančná poradkyňa na svojom notebooku online cez účet žalobkyne, ktorá pri nej sedela a v dobrej viere jej poskytla sms notifikáciu. Neskôr prišla žalobkyňi aj konfirmácia č. k. ONF/K-353181/2016.

5. V októbri 2016 žalobkyňi volala p. T., že jej na osobný účet príde suma 9 700 Eur, aby tieto peniaze obratom poslala na účet IAD so svojimi VS. Žalobkyňa sa jej pýtala aké sú to peniaze a odkiaľ prišli, bolo jej povedané, že sú to jej vlastné peniaze z IAD, že spoločnosť sa pomýlila a poslala jej túto sumu a má ju obrat poslať späť na ich účet. To, že jej mame prišla vyššia suma odôvodňovala tým, že jej bol pripísaný bonus 250 Eur ako VIP klientovi, ktorých ona navrhuje a firma ich schválila. Zároveň jej mala poslať potvrdenky o prevode a dňa 10. 10. 2016 bola na osobný účet žalobkyne pripísaná suma a žalobkyňa dňa 11. 10. 2016 na pobočke Slovenskej sporiteľne previedla sumu 9 500 Eur na účet IAD s jej variabilným symbolom. Opakovane sa stretla s finančnou poradkyňou vo svojom byte dňa 03. 11. 2016 kedy investovala sumu 5 000 Eur a dňa 08. 12. 2016 sumu 2 500 Eur do zvýhodnených fondov, kedy operáciu finančná poradkyňa v oboch prípadoch robila online na svojom notebooku a žalobkyňa jej dala sms notifikáciu. Naposledy sa stretli dňa 11. 07. 2017, kedy jej navrhla ešte výhodnejší korunný fond a sumu 3 000 Eur previedla online finančná poradkyňa a žalobkyňa jej opätovne v dobrej viere poskytla sms notifikáciu. Následne jej prišla na účet IAD suma 29 070 Eur čo jej odôvodnila poradkyňa tým, že je to zvýšený bonus za založenie účtu jej syna, ktorému prišla tá istá suma.

6. Zo záverov vyšetrovania vyplynulo, že uvedené účty patria tretím osobám, ku ktorým mala finančná poradkyňa prístup a potom čo boli peňažné prostriedky v prospech týchto účtov pripísané skončili v jej dispozícii ako podriadenej finančnej agentky. Tieto finančné prostriedky žalobkyňi nevrátila.

7. Žalobkyňa uviedla, že je neskúsenou osobou v oblasti financovania, p. Geržovej ako odborníkovi plne dôverovala a nemala nikdy dôvod pochybovať, že by mohla konať protiprávne v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, dobrými mravmi. To, že je osobou bez potrebných vedomostí a skúseností v oblasti financovania potvrdzuje aj príloha k záznamu o potrebách a požiadavkách klienta zo dňa 30. 06. 2015, kde na otázku, či má pracovné alebo profesionálne skúsenosti z oblasti finančného trhu alebo služieb uviedla nie. Uvedené uviedla aj v zázname o požiadavkách a potrebách klient a v prílohe zo dňa 15. 07. 2015.

8. V októbri 2017 žalobkyňa mala doporučenú zásielku od spoločnosti IAD, kde jej prišiel výpis podielov vo fondoch spolu s listinou - upozornenie, aby si preverila stav svojho účtu. Po skontaktovaní sa s pani U. zistila, že uvedený účet, na ktorý mala investovať nie je účet IAD. V tej istý deň bola predvolaná ako svedok na políciu, kde prechádzala svoje investovanie a zistila, že sa stala obeťou podvodu. Žalobkyňa sa z vyšetrovacieho spisu dozvedela, že finančná agentka mala už zastavenú činnosť, bola s ňou rozviazaná spolupráca a oprávnenie jej zaniklo dňa 24. 07. 2017 o čom zo strany žalovaného nebola ani len upozornená. Žalobkyňa po výsluchu v trestnom konaní zistila, že p. Geržová ju pripravila o 9

000 Eur. Žalobkyňa sa ako účastníčka trestného konania dozvedela, že peniaze, ktoré investovala na zvýhodnených účtoch IAD neboli takéto účty, ale peniaze boli poukázané na účty neznámych tretích osôb, odkiaľ ich p. Geržová osobne vyberala.

9. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 30 ods. 1, 2, 3 a 7 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon).

10. V zmysle Článku VIII. náhrada škody Zmluvy o finančnom sprostredkovaní uzatvorenou dňa 02. 06. 2014 medzi spoločnosťou I., a. s. (samostatný finančný agent) a U. T. (podriadený finančný agent) v divízii WinFin finančný servis podľa bodu 1 „zmluvné strany sa dohodli, že zodpovednosť za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby podľa tejto zmluvy preberá v zmysle zákona za sprostredkovateľa agent. Tým nie je dotknuté právo agenta domáhať sa voči sprostredkovateľovi náhrady škody v zmysle § 373 a nasledujúce Obchodného zákonníka. S poukazom na článok je zrejmé, že žalovaný ako samostatný finančný agent expressis verbis prevzal zodpovednosť za škodu spôsobenú podriadeným finančným agentom. Žalovaná mala uzatvorenú Zmluvu o vykonávaní finančného sprostredkovania so spoločnosťou IAD na základe ktorej zodpovedala spoločnosť Finportal, a. s. ako finančný agent za škodu na veciach prevzatých od spoločnosti IAD alebo od iných osôb v súvislosti s plnením záväzkov finančného agenta.

11. Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 19. 04. 2018 vyplýva, že p. T. obvinená zo zločinu sprenevery, toho času obvinená z obzvlášť závažného zločinu sprenevery vinu nepopiera, zmieňuje sa o tom, že preberala finančnú hotovosť od klientov vrátane žalobkyne a mala pokyn od nadriadeného Ing. M., aby peniaze z účtu IAD poslala na účet, ktorého majiteľom bola tretia osoba. Priznala sa, že peniaze, ktoré z účtu žalobkyne vedeného v IAD zaslala na účet tretej osoby, následne vyberala na pobočke banky. Tvrdila, že finančnú hotovosť, ktorú preberala od klientov dávala do pokladničky v prevádzke spoločnosti na E. ceste, pričom peniaze mal prevziať C.. P. M.. Obaja konali v mene a na účet spoločnosti žalovanej a podľa § 37 ods. 1 písm. b/ zákona konali protiprávne v zjavnom rozpore so spomenutou právnou normou, ktorá takéto konanie zakazovala.

12. Pani T. ako podriadený finančný agent porušila ustanovenia zákona, a to ustanovenie § 28 ods. 1, § 37 ods. 1 písm. b/. U žalovanej došlo k zavinenému porušeniu právnej povinnosti s poukazom na § 29 ods. 1 zákona a § 29 ods. 2. Pani T. chcela protiprávnym spôsobom získať peňažné prostriedky od žalobkyne a okrem vôľovej zložky zavinenia možno v jej konaní badať aj zložku intelektuálnu, pretože je všeobecne akceptovaný fakt, že ak škodca niečo skutočne chce, musí mať o tom aj vedomosť. O kvalitatívnej stránke zavinenia pojednávajú aj prijaté závery vyšetrovania, ktoré je vedené voči p. T. pre obzvlášť závažný zločin sprenevery a subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu sprenevery je vybudovaná na úmyselnom zavinení. Kauzálny nexus medzi protiprávnym konaním žalovaného, resp. jej podriadeného finančného agenta spočíva v príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním p. T. za ktorú žalovaný ako samostatný finančný agent prebral zodpovednosť a vznikom reálnej škody a ušlom zisku na majetku žalobkyne, ktorá by v prípade, ak by podriadený finančný agent konal v intenciách secundum legem nebola vznikla.

13. Žalobkyňa si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa si so zreteľom na mieru zavinenia a pohnútku finančného agenta a rozsah škody, ktorý jej vznikol uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 500 Eur. Subjektívne právo žalobkyne bolo natoľko poznačené, že ani uspokojenie jej nároku na náhradu škody nedokáže odstrániť negatívny dopad na jej zdravotný stav a traumy, ktorú mstivým a podvodným konaním utrpela. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia predstavuje spravodlivý a vhodný satisfakčný nástroj pre zmiernenie negatívnych následkov protiprávneho konania. Pokiaľ ide o primeranosť k takto vypočítanej sume dospela vezmúc do úvahy spôsob a intenzitu konania osoby p. Geržovej mieru zavinenia, opakované útoky na jej majetok a vynaložený čas na nápravu protiprávneho stavu vezmúc do úvahy psychické vypätie a úsilie na súdne konanie nehovoriac o osobných prítomnostiach na výsluchoch a neprítomnosti v práci, ktorý znamenajú zbytočný zásah do jej pracovného a osobného života.

14. Žalobkyňa si uplatnila nárok na zákonné úroky z omeškania z jednotlivých peňažných prostriedkov podľa § 517 ods. 2 OZ a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúci deň po dni, kedy finančné prostriedky prevzal finančný agent o čom svedčia vystavené a

podpísané príjmové pokladničné doklady, úroky si uplatňuje s odstupom päť dní odo dňa ich odovzdania a prevzatia, nakoľko tento časový priestor považuje s poukazom na zásadu odbornej starostlivosti s ktorou je žalovaný povinný konať za dostatočne primeranú lehotu k vloženiu finančných prostriedkov v prospech jej účtu, pretože spracovanie finančných transakcií nikdy netrvalo dlhšie ako tri dni odo dňa odoslania finančných prostriedkov po ich pripísanie na účet. V prípravnom konaní bola ustálená skutočnosť potvrdzujúca, že peňažné prostriedky nikdy neboli pripísané v prospech účtu žalobkyne a ani nikdy nebola skutočnou vôľou tieto prostriedky na jej účet vložiť, preto si zákonné úroky uplatňuje odo dňa vzniku škodovej udalosti, t. j. vždy odo dňa prevzatia finančných prostriedkov + päť dní.

15. Žalovaný k žalobe uviedol, že so žalobou v nej uvedenými argumentmi a samotným nárokom žalobkyne nesúhlasí, namieta ho v celom rozsahu. Žalovaný mal za to, že absentuje pasívna vecná legitímácia. Žalobca odvodzuje jeho pasívnu vecnú legitímáciu zo Zmluvy o finančnom sprostredkovaní zo dňa 02. 06. 2014 (ďalej len zmluva) uzavretú medzi žalovaným v zmluve označený ako agent a p. U. T. označenou ako sprostredkovateľ, v zmysle ktorej má podľa žalobcu žalovaný ako samostatný finančný agent prebrať zodpovednosť za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby. Žalovaný nenesie zodpovednosť za akúkoľvek, resp. všetky škody spôsobené podriadeným finančným agentom. Rozsah právomoci, obsah činnosti podriadeného finančného agenta ako aj zodpovednosť za škodu je v zmysle zmluvy a v zmysle zákonnej úpravy zákona č. 186/2009 Z. z. daný s poukazom na Článok VIII. ods. 1 zmluvy a teda žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby, ktorá je definovaná v Článku II. predmet zmluvy s poukazom na § 2 ods. 1 zákona. Na základe týchto ustanovení možno konštatovať, že podriadený finančný agent svojim konaním prekročil právomoc vymedzenú zákonnou, resp. zmluvnou úpravou, konal mimo takto určeného rámca a jeho konanie nemožno zaradiť pod výkon finančného poradenstva. Žalovaný nezodpovedá za akúkoľvek škodu, ale len škodu spôsobenú pri výkone činnosti podradenej pod pojem finančné poradenstvo, resp. finančné sprostredkovanie. Sám žalobca spochybnil v žalobe pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, keď uvádza, že za principiálny dôkazný prostriedok považuje zápisnicu o výsluchu obvinenej. Zároveň vo vyjadrení, že zodpovedný subjekt nikdy peňažné prostriedky v prospech účtu žalobkyne nepripísal a nebola ani skutočnou vôľou tieto prostriedky vložiť na jej účet. Napriek tomu, že finančný agent preberá v zmysle zmluvy a Zmluvy o vykonávaní finančného sprostredkovania zodpovednosť túto si nemožno vykladať ako prevzatie zodpovednosti v plnom rozsahu za akékoľvek protiprávne konania.

16. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 415 OZ v zmysle, že každý je povinný zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd na živote, zdraví a majetku.

17. Žalobkyňa výšku škody odvodzuje od finančných prostriedkov, ktoré poskytla finančnému agentovi za účelom kúpy podielových listov a sama tvrdí, že ich poukazovala prostredníctvom bezhotovostných alebo hotovostných platieb, ktoré boli odovzdané p. T. Žalobkyňa svojim konaním odovzdaním hotovosti porušila podmienky spôsobu úhrady podielových listov, ktoré upravujú VOP zo dňa 03. 11. 2014 a podielový list možno vydať až po úhrade peňažných prostriedkov na bežný účet príslušného podielového fondu a žalobkyňa prostredníctvom žiadosti o registráciu podielníka a vydanie podielových listov, čo je v podstate zmluva o kúpu podielových listov pristúpila k VOP, nakoľko v Článku VIII. žiadosti sa uvádza, že podielník pristupuje k VOP, k obchodným podmienkam, k spoločnému prevádzkovému poriadku a cenníku a zároveň, že sú mu známe VOP, obchodné podmienky. VOP jasným a presným spôsobom definuje spôsob úhrady podielových listov, teda úhradu prostredníctvom bezhotovostnej úhrady na bankový účet príslušného podielového fondu. Takéto konanie zo strany žalobkyne možno označiť ako porušenie povinnosti vyplývajúcich z VOP a zároveň porušenia princípu všeobecnej preventívnej povinnosti. Okrem porušenia princípu generálnej prevencie pri spôsobe úhrady finančných prostriedkov za podielové listy žalobkyňa aj pri následnom konaní konala tak, že tento opätovne porušila tým, že ako sama tvrdí poskytla svoj autentifikačný sms kód na základe svojho rozhodnutia finančnému agentovi bez toho, aby si skontrolovala a preverila finančné operácie, ktoré boli vykonané v jej mene. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti možno konštatovať zavinenie poškodeného a jeho spoluúčasť a podľa § 441 OZ ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného znáša škodu pomerne, ak bola spôsobená výlučne jeho zavinením znáša ju sám. Spoluzavinenie poškodeného prichádza do úvahy i vtedy ak v dobe hrozacej škody nezakročil primeraným spôsobom na jej odvrátenie (rozhodnutie NS ČR č. k. 25Cdo/2471/2000 zo dňa 20. 02. 2002).

18. K primeranému finančnému zadosťučineniu žalovaný uviedol, že s týmto nesúhlasí z dôvodu, že žalobca si v predmetnom prípade nemôže uplatniť satisfakčný prostriedok, nakoľko sám svojím konaním porušil princíp generálnej prevencie

19. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného k námietke vecnej pasívnej legitímácie uviedla, a to k tvrdeniu žalovaného, že žalobkyňa odvodzuje pasívnu legitímáciu od zmluvy zo dňa 02. 06. 2014. Podľa bodu 1 zmluvné strany sa dohodli, že zodpovednosť za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby podľa tejto zmluvy preberá v zmysle zákona za sprostredkovateľa agent. Zmluvné strany sami potvrdzujú, že žalovaný prevzal zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho podriadeným finančným agentom v zmysle zákona. Poukázala na § 30 ods. 7 zákona č. 186/2009 Z. z., podľa ktorého sa ustanovenia ods. 2 a 3 vzťahujú aj na podriadeného finančného agenta, pričom toto neplatí v prípade, ak za neho prevzal zodpovednosť za spôsobenú škodu samostatný finančný agent s ktorým má uzatvorenú zmluvu podľa § 9 zákona. Ustanovenie § 30 ods. 2 a 3 pojednávajú o zákonnej povinnosti tak samostatného ako aj podriadeného finančného agenta a ďalších subjektov mať uzatvorené poistenie pre prípad zodpovednosti za spôsobenú škodu. Ide o obligatórnu náležitosť, ktorá sa preukazuje Národnej banke Slovenska pred zápisom do príslušného registra. Toto poistné krytie v poistnej zmluve podľa § 38 ods. 2 zákona musí byť najmenej 1 250 000 Eur na každú poistnú udalosť a najmenej 1 850 000 Eur úhrnom pre všetky poistné udalosti vzniknuté v jednom kalendárnom roku. Táto povinnosť sa zo zákona vzťahuje aj na poriadeného finančného agenta s poukazom na § 30 ods. 7 zákona s výnimkou prípadov, kedy zodpovednosť za spôsobenú škodu zmluvne prevzal samostatný finančný agent. Bez toho, aby žalovaný prevzal zmluvne zodpovednosť za spôsobenú škodu podriadeným finančným agentom podriadený finančný agent nemôže vykonávať finančné poradenstvo sprostredkovane a ďalšie služby, nakoľko by musela NBS preukázať, že má uzatvorené poistenie pre prípad zodpovednosti za spôsobenú škodu. Pokiaľ namieta, že nenesie zodpovednosť za akúkoľvek, resp. všetky škody spôsobené podriadeným finančným agentom z dikcie § 2 ods. 2 zákona vyplýva, že ide o kogentnú zákonnú právnu normu bez toho, aby sa od tohto ustanovenia bolo možné dohodou zmluvných strán odkloniť a preto ak zmluva odkazuje len na obsah činnosti vymedzený totožne v súlade s § 2 ods. 1 zákona neznamená to, že podriadený finančný agent nevykonával finančné sprostredkovanie aj podľa § 2 ods. 2 zákona. Vychádzajú z faktickej činnosti podriadeného finančného agenta, ktorý vykonával finančné sprostredkovanie pre samostatného finančného agenta tento mal uzatvorenú Zmluvu o vykonávaní finančného sprostredkovania samostatným finančným agentom a o poskytovaní ďalších služieb so spoločnosťou IAD na základe ktorej zodpovedá spoločnosť Finportal, a. s. ako finančný agent za spôsobenú škodu. Podriadený agent vykonával nesporne sprostredkovanie aj v súlade s § 2 ods. 2 keď v mene žalovaného sprostredkoval investovanie finančných prostriedkov spotrebiteľov do prevoditeľných cenných papierov vo fondoch kolektívneho investovania správcovskej spoločnosti IAD. Žalovaný prevzal zodpovednosť za spôsobenú škodu podriadeným finančným agentom a k samotnej škode došlo v príčinnej súvislosti s vykonávaním finančného sprostredkovania.

20. Zároveň žalobkyňa poukázala prostredníctvom právneho zástupcu na zásadu jej dobromyseľnosti, ktorá ako spotrebiteľ a slabšia strana právneho vzťahu nemala možnosť posúdiť a nebolo to ani objektívne možné od nej spravodlivo žiadať, aby mohla kvalifikovať konanie podriadeného finančného agenta z dôvodu, či koná v intenciách činností spadajúcich pod finančné sprostredkovanie.

21. Sústavné preverovanie podriadeného finančného agenta, či dodržiava povinnosti podľa tohto zákona ako na v súlade s odbornou starostlivosťou na prospech a v záujme klientov a v intenciách finančného sprostredkovania patrí medzi základné a neopomenuteľné povinnosti žalovaného, ktoré opomenul a dlhodobo zanedbával, keď podriadený finančný agent v priebehu rokov 2015 a 2016 pokračoval v páchaní obzvlášť závažnej trestnej činnosti. Pokiaľ by aj bolo pravdou to čo tvrdí žalovaný, že podriadený agent konal v rozpore so svojimi právomocami potom treba poukázať na § 29 ods. 1, 2 zákona, podľa ktorých prekročenie právomoci podriadeného finančného agenta nemožno pričítať na ťarchu spotrebiteľa, keď žalovaný zanedbal zákonnú povinnosť ho sústavne preverovať. Prípadné prekročenie právomoci môže zakladať nanajvyš jeho zmluvnú či zákonnú zodpovednosť vo vzťahu k samostatnému finančnému agentovi v prospech ktorého vykonával sprostredkovanie a ktorý prevzal zodpovednosť za ním spôsobenú škodu.

22. Žalobkyňa v danom podaní uviedla, že Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp. zn. 4T/35/2019 na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. 06. 2019 rozhodol o vine obžalovanej U. T., pričom žalobkyňa

ako poškodenej priznal nárok na náhradu škody 9 000 Eur vo výške, ktorú si uplatňuje v tomto konaní. Obžalovaná sa odvolala len do výšky uloženého trestu, nie čo do viny a nie do výšky nároku na náhradu škody.

23. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, kto ich spáchal. S poukazom a uvedené už neexistuje pochybnosť o tom, kto konal protiprávne, kto toto úmyselné protiprávne konanie zavinil. Je jasne a nepochybne preukázaný vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Námieta, že určenie subjektu, ktorý zavinil protiprávny stav je v konaní zásadnou otázkou, je irelevantná, pretože právoplatným odcudzujúcim trestným rozsudkom bolo konštatované spáchanie trestného činu podriadeným finančným agentom. Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu aj vznik škodlivého následku je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatelia, ale aj o vzniku škody a existencie príčinnej súvislosti medzi zavinením protiprávnym konaním páchatelia a spôsobenou škodou. Tieto právne závery si vo viacerých rozhodnutiach osvojil Ústavný súd SR, Nález Ústavného súdu SR zo dňa 29. 05. 2014 III.ÚS 507/2013, I.ÚS 269/2011.

24. Žalobkyňa uviedla, že žiadnu svoju právnu povinnosť neporušila. Poukázala na ustanovenia § 29 ods. 1, 2 zákona a teda žalovaný zanedbaním svojich zákonných povinností výraznou mierou prispel k vzniku škody, keďže nevyvinul úsilie, ktoré bolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby zistil protiprávnu činnosť podriadeného agenta. Žalobkyňa rozporuje akékoľvek snahy žalovaného o založenie spolu zavinenia žalobkyne, pretože bol to práve žalovaný, ktorý zanedbal nielen prevenčnú povinnosť ale aj základné povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona. V danej veci akékoľvek zavinenie žalobkyne absentuje, pretože konanie podriadeného finančného agenta od začiatku sledovalo jej uvedenie do omylu obohatenie sa na jej úkor v príčinnej súvislosti s čím jej vznikla škoda. Žalobkyňa ako neprofesionálny klient nemajúci absolútne žiadne skúsenosti s investovaním do podielových fondov a skúsenosti so zásadami a princípmi fungovania finančného trhu agentovi dôveroval a keby takémuto investovaniu rozumela a mala by dostatok skúsenosti uvedené služby by realizovala vo vlastnej réžii a nepotrebovala by odbornú pomoc. Zároveň poukázala na rozhodnutie NS SR č. k. 6MCdo/9/2012 zo dňa 16. 01. 2013 a teda princíp ochrany spotrebiteľa má prednosť pred akýmikoľvek majetkovo motivovanými záujmami podnikateľského subjektu.

25. Podľa § 420 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka predávajúci je povinný dodať tovar v množstve, akosti a vyhotovení, ktoré určuje zmluva, a musí ho zabaliť alebo vybaviť na prepravu spôsobom určeným v zmluve. Ak zmluva neurčuje akosť alebo vyhotovenie tovaru, je predávajúci povinný dodať tovar v akosti a vyhotovení, ktoré sa hodí na účel určený v zmluve, alebo ak tento účel nie je v zmluve určený, na účel, na ktorý sa taký tovar spravidla používa.

26. Podľa § 30 ods. 1 finančný agent a finančný poradca sú zodpovední za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva.

27. Podľa § 30 ods. 2 samostatný finančný agent a finančný poradca musia byť poistení pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri vykonávaní finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva pred začatím ich vykonávania a toto poistenie musí trvať po celú dobu ich zápisu v registri. Toto poistenie musí kryť aj škody nahlásené po skončení platnosti poistnej zmluvy, ak vznikli v súvislosti s vykonávaním finančného sprostredkovania alebo finančného poradenstva v čase platnosti tejto poistnej zmluvy. Ak v odseku 3 nie je ustanovené inak, limit poistného plnenia pre toto poistné krytie musí byť najmenej 100 000 eur na každú poistnú udalosť a najmenej 150 000 eur úhrnom pre všetky poistné udalosti vzniknuté v jednom kalendárnom roku. Ak sa v poistnej zmluve dohodla spoluúčasť, jej výška môže byť najviac 1% z výšky poistného plnenia.

28. Podľa § 30 ods. 3 ak ide o samostatného finančného agenta alebo finančného poradcu, ktorý je oprávnený vykonávať finančné sprostredkovanie alebo finančné poradenstvo v sektore kapitálového trhu alebo v sektore poistenia alebo zaistenia, poistná zmluva podľa odseku 2 musí mať platnosť aj na území iných členských štátov a limit poistného plnenia pre toto poistné krytie v poistnej zmluve podľa odseku 2 musí byť najmenej 1 250 000 eur na každú poistnú udalosť a najmenej 1 850 000 eur úhrnom pre všetky poistné udalosti vzniknuté v jednom kalendárnom roku.

29. Podľa § 30 ods. 7 ustanovenia odsekov 2 a 3 sa vzťahujú na podriadeného finančného agenta rovnako; to neplatí, ak za neho zodpovednosť za spôsobenú škodu prevzal samostatný finančný agent, s ktorým má podriadený finančný agent uzavretú zmluvu podľa § 9.

30. Podľa § 37 ods. 1 písm. b/ samostatný finančný agent, podriadený finančný agent a viazaný finančný agent v sektore kapitálového trhu nie je oprávnený

b) prijímať peňažné prostriedky alebo finančné nástroje klientov a nemôže tak za žiadnych okolností byť voči svojim klientom v postavení osoby dlhujúcej peňažné prostriedky alebo cenné papiere.

31. Podľa § 29 ods. 1 a 2 finančná inštitúcia je povinná vynaložiť všetko úsilie, ktoré možno od nej požadovať, na to, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností podľa tohto zákona, osobitných predpisov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania viazaným finančným agentom, s ktorým má uzavretú zmluvu podľa § 8. Samostatný finančný agent je povinný vynaložiť všetko úsilie, ktoré možno od neho požadovať, na to, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností podľa tohto zákona, osobitných predpisov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania podriadeným finančným agentom, s ktorým má uzavretú zmluvu podľa § 9. Na účely odseku 1 je finančná inštitúcia povinná sústavne preverovať dodržiavanie povinností podľa tohto zákona, osobitných predpisov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania viazaným finančným agentom, s ktorým má uzavretú zmluvu podľa § 8, a samostatný finančný agent je povinný sústavne preverovať dodržiavanie povinností podľa tohto zákona, osobitných predpisov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania podriadeným finančným agentom, s ktorým má uzavretú zmluvu podľa § 9.

32. Podľa § 3 ods. 5 proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

33. Z predložených listinných dôkazov súd mal v konaní za nesporné, že MC. na základe Zmluvy o finančnom sprostredkovaní pre pozíciu podriadený finančný agent vykonávala túto prácu v divízii WinFin finančný servis (ďalej len sprostredkovateľ) zmluva uzavretá so samostatným finančným agentom (ďalej len agent) I., a. s. V. Podľa Článku II. predmet zmluvy touto zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje výhradne pre agenta vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca o uzavretie produktovanej zmluvy mal príležitosť takúto zmluvu s obchodným partnerom agenta uzavrieť podľa Článku I. písm. a/ až d/. Ďalšie povinnosti vyplývajú z Článku II. body 2, 3, 4. Práva a povinnosti sprostredkovateľa vyplývajú z Článku III. bod 1, písm. a/ až s/.

34. Z Článku VIII. náhrada škody bodu 1 Zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že zodpovednosť za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby podľa tejto zmluvy preberá v zmysle zákona za sprostredkovateľa agent tým nie je dotknuté právo agenta domáhať sa voči sprostredkovateľovi náhrady škody v zmysle § 373 a nasledujúce Obchodného zákonníka.

35. Do konania bola predložená Zmluva o vykonávaní finančného sprostredkovania samostatným finančným agentom a o poskytovaní ďalších služieb uzavretá podľa § 7 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, kde správcovskou spoločnosťou je IAD Investments správ spol., a. s., Bratislava a finančný agent obchodné meno Finportal, a. s., Bratislava, na základe ktorej (článok VII. ods. 2) zodpovedal žalovaný ako finančný agent za škodu na veciach prevzatých od spoločnosti IAD alebo od iných osôb v súvislosti s plnením záväzkov finančného agenta. Podľa Článku I. bod 2 Zmluvy finančný agent je podnikateľ, ktorý má potrebné povolenie na vykonávanie tejto činnosti podľa zákona o finančnom sprostredkovaní. Je zapísaný v Registri finančných agentov,

finančných poradcov, finančných sprostredkovateľov v sektore poistenia alebo zaistenia a viazaných investičných agentov vedenom v NBS.

36. Žalovaný v konaní namietal svoju vecnú pasívnu legitímáciu a mal za to, že nenesie zodpovednosť za akúkoľvek resp. všetky škody spôsobené podriadeným finančným agentom a zodpovedá za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby, ktorá je definovaná v Článku II. Zmluvy s poukazom na § 2 ods. 1 zákona.

37. Súd mal za to, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný a v zmysle Článku VIII. Zmluvy zodpovedá za škodu spôsobenú sprostredkovateľom pri vykonávaní obchodnej služby, keďže sprostredkovateľ vykonával činnosti v zmysle Článku II. bod 1 a bodu 2. Skutočnosť, že je vecne pasívne legitimovaný vyplýva aj z ustanovení zákona č. 186/2009 Z. z. § 30 ods. 2, 3 a § 30 ods. 7 a sprostredkovateľ by nemohol vykonávať činnosť pre agenta bez toho, aby žalovaný prevzal zmluvne zodpovednosť za spôsobenú škodu, tak ako vyplýva z článku VIII. Zmluvy, nakoľko by musela NBS preukázať, že má uzatvorené poistenie pre prípad zodpovednosti za spôsobenú škodu. Škoda, ktorá bola spôsobená v danom konaní sprostredkovateľom tak ako to vyplýva z dikcie § 2 ods. 2 zákona ide o kogentnú zákonnú právnu normu od ktorej sa nie je možné odkloniť dohodou zmluvných strán a preto ak zmluva odkazuje len na obsah činnosti vymedzený totožne v súlade s daným ustanovením nepreukazuje to skutočnosť, že podriadený finančný agent nevykonával finančné sprostredkovanie podľa daného ustanovenia. Z konania vyplýva, že sprostredkovateľ sprostredkoval investovanie finančných prostriedkov spotrebiteľov do prevoditeľných cenných papierov vo fondoch kolektívneho investovania správcovskej spoločnosti IAD a žalovaný prevzal zodpovednosť za spôsobenú škodu, ku ktorej došlo priamo v príčinnej súvislosti s výkonom činnosti sprostredkovateľa.

38. Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp. zn. 4T/35/2019 rozhodol o vine obžalovanej U. T., ktorá vykonávala prácu sprostredkovateľa v zmysle uvedenej zmluvy a žalobkyni v danom konaní bol priznaný nárok na náhradu škody ako poškodenej 9 000 Eur. Obžalovaná sa odvolala len do výšky uloženého trestu nie aj do nároku a výšky nároku na náhradu škody.

39. Súd s poukazom na ustanovenie § 193 CSP je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladaného trestným zákonom.

40. Žalovaný má povinnosť preverovať podriadeného finančného agenta (sprostredkovateľa), či dodržiava povinnosti v súlade so zákonom, či vykonáva svoju prácu s odbornou starostlivosťou na prospech v záujme klientov a v intenciách finančného sprostredkovania. V prípade, že by podriadený agent konal v rozpore so svojimi právomocami, podľa § 29 ods. 1, 2 zákona prekročenie právomoci podriadeného finančného agenta nemožno pričítať na ťarchu spotrebiteľa, keď žalovaný zanedbal zákonnú povinnosť ho sústavne preverovať. Prekročenie právomoci môže založiť zmluvnú alebo zákonnú zodpovednosť vo vzťahu k samostatnému finančnému agentovi v prospech ktorého vykonával sprostredkovanie a ktorý prevzal zodpovednosť za spôsobenú škodu.

41. Žalobkyňa do konania predložila listinné dôkazy, a to príjmové doklady č. XX/XXXX, č. XXX/XXXX, č. XXX/XXXX, č. XX/XXXX, platobné príkazy z D. V., C. jednorazová investícia XXXXXX, K. z C. vo fotokópiách, platobný príkaz zo F. zo dňa XX. XX. XXXX, z ktorých je nepochybné, že uvedené finančné prostriedky investovala prostredníctvom p. T. ako podriadeného finančného agenta, ktorej plne dôverovala. Uvedené listinné dôkazy žalovaný nerozporoval a sú to dôkazy, ktoré preukazujú v akej výške žalobkyni vznikla škoda.

42. Podľa § 438 ods. 1 OZ ak škodu spôsobí viac škodcov zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

43. Solidárna zodpovednosť sa uplatní vtedy, keď škodu spôsobilo spoločne viac škodcov. Nezáleží na tom, či ich účasť spočíva v spoločnom zavinení škody alebo v ich objektívnej účasti na spôsobiení škody. Rozhodujúca je iba skutočnosť, že viaceré osoby svojou činnosťou, prípadne nečinnosťou spôsobili spoločne inej osobe škodu. Spoločná zodpovednosť nie je vylúčená ani v prípade, keď jeden zo škodcov zodpovedá podľa § 420 OZ a druhý škodca zodpovedá na princípe objektívnej zodpovednosti. Nie je vylúčené, aby o povinnosti osôb zodpovedných za škodu spoločne a nerozdielne bolo rozhodnuté v rôznych súdnych rozhodnutiach.

44. V danom prípade bolo vo veci rozhodnuté v trestnom konaní už vyššie uvedenom sp. zn. 4T/35/2019, kde U. T. ako sprostredkovateľke bola uložená povinnosť nahradiť škodu žalobkyni vo výške 9 000 Eur s tým, že súd mal za to, že vo vzťahu k žalovanému ide o solidárnu zodpovednosť a preto uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni škodu vo výške 9 000 Eur spoločne a nerozdielne s U. T., nar. XX. XX. XXXX na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. XT/XX/XXXX-XXXX zo dňa 24. 06. 2019. Súd mal za to, že ide o solidárnu zodpovednosť škodcov a je možné žalobe o náhradu škody vyhovieť výrokom tak, že žalovaný je povinný škodu nahradiť spoločne a nerozdielne s ďalším škodcom, u ktorého bola určená povinnosť na náhradu škody vyššie uvedeným rozsudkom s poukazom i na uznesenie Krajského súdu Z. č. k. XXCo/XX/XXXX zo dňa 01. 02. 2017 v zmysle ktorého „žalobca ako veriteľ nemusel podať žalobu na plnenie zároveň proti všetkým solidárne zodpovedným škodcom, ale i len proti jednému alebo niekoľkým z nich a pohľadávku voči ostatným môže uplatniť i samostatnou žalobou, a to ako súbežne tak i neskôr alebo vôbec, tým sa má na mysli i v adhéznom konaní“. Rozsudok platí vždy medzi veriteľom a tým spoludlžníkom, ktorý bol žalovaný. V danom prípade už bol jeden zo spoludlžníkov právoplatne zaviazaný na náhradu škody žalobcovi v adhéznom konaní, čo však žalobcovi nebráni požadovať náhradu tej istej škody, pokiaľ už nebola skôr zaviazaným spoludlžníkom uhradená, čo je v konaní potrebné zistiť aj voči ostatným spoludlžníkom. U. T. rozsudkom č. k. XT/XX/XXXX bola zaviazaná nahradiť žalobkyni ako poškodenej škodu vo výške 9 000 Eur na tom istom skutkovom základe ako si žalobkyňa uplatňuje v danom konaní. Rozhodnutie v časti o náhrade škody je právoplatné.

45. V konaní bolo preukázané, že M. T. ako podriadený finančný agent porušila ustanovenia zákona, a to ustanovenia § 28 ods. 1, § 29 ods. 1, 2, § 37 ods. 1 písm. b/. Nerešpektovala vyššie uvedené zákonné ustanovenia počnúc zásadou poctivého obchodného styku, dobré mravy, nekonala s odbornou starostlivosťou v záujme práv a oprávnených, v záujme práv žalobkyne ale naopak konala vedome s úmyslom dolus malus tak, že žalobkyňu uvádzala do omylu opakovane s cieľom získať na jej úkor majetkový prospech. Opakovane prijímala od žalobkyne finančnú hotovosť, vystavovala príjmové pokladničné doklady. Nevynaložila všetko úsilie, ktoré bolo možné od nej požadovať, aby nedochádzalo k porušovaniu povinnosti podľa zákona a iných predpisov, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania a žalovaný mal povinnosť s poukazom na § 29 ods. 2 zákona sústavne preverovať dodržiavanie povinností, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie finančného sprostredkovania viazaným finančným agentom s ktorým má uzavretú zmluvu podľa § 8 preverovať dodržiavanie povinností.

46. Je nepochybné v tomto konaní a zavinenie M. Geržovej bolo preukázané aj v trestnom konaní a teda páchala trestnú činnosť v rámci svojej činnosti podriadeného finančného agenta, práce vykonávala pre žalovaného a teda žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá ňou bola spôsobená, výška škody v konaní sporná nebola.

47. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobkyňa spoluzavinila predmetnú škodu vzhľadom na ustanovenie § 415 OZ súd mal za to, že škoda bola spôsobená úmyselne zavinene a preto vo vzťahu k žalobkyni ako poškodenej je možné prihliadnuť len na jej úmyselné zavinenie čo z tvrdení žalovaného nevyplýva. Žalobkyňa konala ako spotrebiteľ a princíp ochrany spotrebiteľa má prednosť pred akýmkoľvek majetkovo motivovanými záujmami podnikateľského subjektu, preto neinformovanosť spotrebiteľa alebo jeho nedostatočná informovanosť v oblasti finančného trhu nemôže byť na jeho ujmu. Podriadený finančný agent využil svoje dominantné postavenie a skúsenosti v oblasti finančného trhu a zneužil neznalosť, neskúsenosť a dôveru žalobkyne, aby konajúc v rozpore so zákonom o FS a FP, ale dokonca páchal dlhodobú trestnú činnosť. Uvádzal žalobkyňu do omylu v príčinnej súvislosti s čím sa obohatil a žalovaný zanedbal svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona vo vzťahu k obvinenej.

48. Súd potom zaviazal žalovaného, ktorého zodpovednosť je objektívna zaplatiť náhradu škody žalobkyni v plnej výške, avšak spoločne a nerozdielne s obvinenou U. T., tak ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 438 OZ.

49. Žalobkyňa si uplatnila nárok na zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, že tento požadovala dňom nasledujúcim po prevzatí finančných prostriedkov agentom o čom predložila príjmové pokladničné doklady s odstupom päť dní odo dňa ich odovzdania a prevzatia s tým, že tento časový priestor s poukazom na zásadu odbornej starostlivosti s ktorou je žalovaný povinný konať je dostatočne primeraná lehota na vloženie finančných prostriedkov v prospech účtu žalobkyne.

50. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

51. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. V OZ pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia a podľa ustanovenia § 563 OZ treba vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročností pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému.

52. Žalobkyňa nevyzvala žalovaného výzvou na plnenie a preto súd priznal žalobkyni zákonný úrok z omeškania zo sumy 9 000 Eur vo výške 5 % ročne dňom nasledujúcim po dni, kedy žalovanému bola doručená žaloba. Žalovanému bola žaloba doručená spolu s prílohami dňa 19. 11. 2018 a dňom nasledujúcim 20. 11. 2018 sa dostal do omeškania s plnením a počnúc týmto dňom súd priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne ako sankciu zo zákona za neplnenie povinnosti plniť včas a riadne. Súd potom v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

53. Žalobkyňa si uplatnila podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 500 Eur. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Tento inštitút môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

54. Súd mal za to, že žalobkyňa si uplatnila porušenie práva na súde a zároveň ide o také porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom, ktoré sú spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Súd mal za to, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa úspešne domohla je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky mal súd za to, že suma 1 500 Eur je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv a táto suma zodpovedá svojmu účelu a teda poskytuje žalobkyni satisfakciu odradiac dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Treba zobrať aj do úvahy spôsob aj intenzitu konania p. Geržovej mieru zavinenia a opakované útoky na majetok žalobkyne ako aj vynaložený čas na nápravu protiprávneho konania, súdne konanie, ktoré predstavujú zásah do osobného i pracovného života žalobkyne.

55. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % ako úspešnej strane sporu. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštného predpisu.